

Burpham
Guildford

27. april 1820

2937

Kära Vän,

Huru skall jag kunna
tillräckligt tacka Dig för
alla Dine brev och post
och t. o. m. vännerdyggnader;
främ, som Du haft vä-
llyftan såväl som, och
tillräckligt ursäkte mig för
min konige tygskänkelse.
Det var gälet att bli för-
dig med följande korrektur
till hela ordskriftsboken,
särskilt den antiska texten,
- för min avse- för att kunna
diskutera tvivelaktiga punk-
ter med min skriftläsare
och för att inte behöva
räta dess fel (som är varit
många) utan att (en den
själva för bekräftelse på
att de skrivit orätt. Jag
blev också så viss förmodigt
att jag endast behövde

ytterligast
i gäfvor. några delar under
sjöresan. och nu befinna
sig hela konstituet i
tjckenit. Det var väntat
precis fyra år sedan
som jag skrev till dig,
under störtrejskan, att
jag tänkt te ihop med
ordspriken; nu jag ha.
ni syfva med annat
ochsi under denna tid.
Boken ha: alla full
kostat mig om et och
et helpt i en intensivt
arbete. Och om stude
aodre och kanske tredje boval.
tunt och registrat. Men
det ha sakliga varit
et tvänigt arbete. Och
spiken upmanen ni också
filosofi och visserligen en
filosofi som äro en bes
tydligt större praktiska
väide en filosofien nor.
nativa etuk. Jag ha:
mitt inledande berättel
sikt visse deras inrebar
ni människas själster och

fordom. Dessutom äro
de betydligt spirituellare
än t.ex. Karls Tugend,
lekre.
Det var mistas en fycke
ad komma bort för.
Marche inna gästgöran,
som dag för mig
avessa övervannit Tange
och övervannit gjort
kol vi all griska:
trädgårdan. De ha
säkert totalt fästnit ärels
skoid som loode yote.
Det bli et program för
de stochon bördarna. De
överfille t.o.m. ängbarn
i konnen.
I övermange börje min
förklaringar. Det är nu
sista året jag förklivar här.
Mitt d. halley Hebbman
skulle också ha evig
i si, nu ha jag för
ed i sedan Nager
syftlig eftertr: den för
jag inte, de professorer

er særlig, imidlertid
for mig, jeres bestående
tid (til den 29 juli
1930). Nu er ogsaa
donatorerne, Martin White,
død.

Jeg læste med interesse
om den nye tur Sverige
og nu ser jeg Hans Larsen
betovle sig til Rumi i
Argos. Jeg har intet læst
Rumis bog, men at
dome er ved jeg læst
om den tror jeg mine
sympetier intet mere si
hos side.

Nu miste jeg slute.
Vil du vilde Mari
och søge id jeg skrev
och bed vende stikke
frai men intet fete den.
Om du onloode til
Pasge kunne de doch
til anvindning dei fete
jeg ai brite.
Med hjertlig halsning
Din tilgivne ven
Ed. Weermark